

HOVORY S BOHEM:

S TEBOU LÁSKO KVETE LÁSKA KOLEM NÁS

JANA KYSLÍKOVÁ

2003

2.kapitola

Můžeme se Bože zabývat konkrétními otázkami přeměny života na Zemi?

Samozřejmě. V knihách Hovory s Bohem jsme s Nealem většinu oblastí života na Zemi probrali, ale my budeme o jednotlivých problémech hovořit daleko podrobněji, aby nemohlo dojít ke zkreslenému výkladu. Lidé už tisíce let nežijí v souladu s božími, tedy přírodními zákony. První téma, které teď podrobně rozebereme, je školství a systém vzdělávání vůbec.

Víš, že jsem učitelka základní školy, která před jedenácti lety chtěla poznat i jiné druhy práce a odešla ze školství mimo jiné i z finančních důvodů. Učit děti mě vždycky bavilo, i když jsem to nepovažovala za své poslání. Je to tvořivá práce, neustále se něco nového člověk dozvídá, komunikace s dětmi je bezprostřední a inspirující. Hledala jsem nové formy a způsoby výuky, aby se mí žáci nenudili a naučili se co nejlépe učební látku. Používala jsem často konkrétní příklady ze života, přizpůsobovala své vyjadřování úrovni dětí. Nejraději jsem učila hudební výchovu, protože jsem už na Pedagogické fakultě zpívala ve smíšeném pěveckém sboru a láska k hudbě mě provází celým životem, i když v posledních letech ji nerozvíjím aktivně. Na všech základních školách, kde jsem působila, jsem vedla žákovské pěvecké sbory, které se účastnily mnoha soutěží a vystoupení pro veřejnost. V hodinách hudební výchovy jsem dala dětem k dispozici různé rytmické nástroje, někdy i zobcové flétny, aby se spolupodílely na doprovodu k písním. Přestože se mi práce učitelky velmi líbila, nesmířila jsem se s tím, že nerozšiřuje můj obzor a nepoznávám další druhy činností. Jsem ale ráda, že jsem si toto povolání zvolila, protože mi znalosti psychologie a výborné komunikativní dovednosti pomáhají v podnikání i životě vůbec a nyní hlavně při plnění tohoto nádherného poslání. Všechny ty roky ve školství i později, kdy jsem sledovala vývoj prostřednictvím svých dvou dětí, jsem si uvědomovala, že systém vzdělávání neodpovídá potřebám lidí a společnosti. Vadilo mi, že se děti musejí učit nazpaměť spoustu údajů, dat a pouček, které můžou velmi rychle a pohodlně získat v knihách, médiích, v posledních letech i na internetu. Ztrácejí čas „biflováním“ slov, která v životě nebudou potřebovat, místo toho, aby se informace učili vyhledávat, zpracovávat a používat v běžném životě. Škola by měla děti připravit do života, měla by je učit logickému myšlení, pozitivnímu přístupu a lásce k sobě, okolí, zvířatům, přírodě. Měla by jim dát takové informace, aby byly schopny jakékoli práce, aby je k ničemu nenutila, protože vše, co lidé „musejí“, dělají s nechtutí, tedy ne dobře.

Janičko, ty jsi pochopila, jak má vypadat systém vzdělávání. Shrneme teď základní pravidla tak, aby je mohly aplikovat školy ve všech částech Země.

1. Omezit učení se z paměti na nezbytné minimum (pravopisná pravidla, matematické úkony, několik básniček,)

2. *Zařadit výuku praktického vyhledávání a používání informací*
3. *Používat co možná nejvíce příkladů ze života*
4. *Učit žáky milovat sebe, ostatní lidi, zvířata, přírodu, planetu a celý vesmír*
5. *Mluvit pravdu o Bohu a ostatních duchovních bytostech ve vesmíru, které lidem pomáhají, jako je například Ježíš Kristus, Archanděl Gabriel a další archandělé a andělé, vysoce vyvinutí vesmířané...*
6. *Učit žáky v příjemném prostředí, používat mnoho názorných pomůcek, často je vodit do přírody, na zajímavá místa apod.*
7. *Učit žáky pravdu o sexu, který ve spojení s duševní láskou přináší nejkrásnější prožitky v životě lidí, prožitky, za které se nikdo nemusí stydět.*
8. *Netrestat žáky za nic, co řeknou, nebo udělají, protože jejich chování a jednání je odrazem chování a jednání učitele.*
9. *Neznámkovat žáky, ale hodnotit je ústně, hodně chválit, povzbuzovat, laskavě s nimi hovořit, nepsat jim poznámky do žákovských knížek. Na závěr učebního období jim napsat celkové hodnocení a doporučení.*
10. *Zaplatit učitele podle kvality, ale vždy tak, aby uživili své rodiny a mohli se plně věnovat této náročné a krásné práci.*

Jsem přesvědčena, že těchto deset pravidel nového školského systému, který budeme realizovat v následujících letech, ocení většina učitelů. Ti, kteří s ním nebudou vnitřně souhlasit, můžou ze školství odejít a pracovat v jiných oborech, protože příležitostí pro uplatnění nejen učitelů bude dostatek. Jak se bude měnit systém vzdělávání dospělých?

Lidé mají právo na vzdělání v jakémkoli oboru, který si vyberou. Na střední a vysoké školy se můžou přihlásit všichni zájemci a budou přijati bez přijímacích zkoušek.

Moment, tady tě přeruším. Chceš snad říci, že všechny školy budou mít takovou kapacitu, dostatek kvalitních pedagogů a finanční prostředky na neomezený počet studentů?

Ano. Je mi jasné, že se stávajícími zkušenostmi to mnohým lidem připadá nereálné až nesmyslné. Je to možné jenom s úplnou přeměnou přerozdělování peněz a majetkových vztahů. K tomuto tématu se podrobněji vrátím, až budeme hovořit o hospodářství.

Vraťme se tedy ke vzdělávání. Jak rozlišíme kvalitní školy od méně kvalitních, když žáci a studenti nebudou skládat přijímací zkoušky a nebudou známkováni?

To je jednoduché: kvalitu výuky budou hodnotit přímo žáci, protože sami nejlépe vědí, jestli s vědomostmi a dovednostmi, které získali, najdou uplatnění v životě. Poznají to i jejich rodiče.

Bože, ale takto budou učitelé diskriminováni a postaveni do role podřízených a podbízejících se chudáků, kteří budou mít strach ze svých žáků.

Tvoje připomínka opět souvisí s dnešním stavem světa. Vycházejme ze situace, kdy děti budou vedeny k lásce od útlého věku. Nebudou vidět násilí, podvody, škodolibost. Jejich vztah k učitelům i rodičům bude přátelský, proto je ani nenapadne zlobit je, lhát jim i o nich, takže učitelé nebudou žít ve stresu.

To zní tak krásně, že se snad vrátím do školství a budu zase učit děti na základní škole.

Janičko, co myslíš, že děláš? Uvádíš svou láskou a osvětou tento nový systém vzdělávání v rámci poslání do praxe. Jsi tou nejdokonalejší učitelkou na světě a tuto schopnost budeš

uplatňovat celý život tady na Zemi. Nebude to dlouho trvat a miliony učitelů se od tebe budou učit lásce k sobě, dětem,.....

Mám opravdu radost z toho, že se dožiju dokonalého systému vzdělávání. Ještě jsme se nezmínili o celoživotním vzdělávání dospělých.

Každý člověk bude mít možnost navštěvovat různé kurzy, přednášky, může studovat na jakékoli škole. Bude totiž naprosto normální měnit během života svou práci tak často, jak bude potřeba, nebo jak kdo bude chtít. Nikdo ale nebude nucen se vzdělávat ze žádného důvodu, např. finančního, prestižního atd. Každá práce bude považována za prospěšnou,

i když budou pochopitelně rozdíly v odměňování. Nechceme budovat komunismus, který diskriminuje schopné a podnikavé lidi, ale spravedlivý systém, kde najde uplatnění každý, kdo bude chtít. I starší lidé budou mít mnoho příležitostí se vzdělávat. S prodlužováním lidského věku v dobrém zdravotním stavu už nebude výjimkou aktivní zapojení lidí v takzvaném důchodovém věku do života společnosti.

Vím, že na toto téma bychom mohli hovořit několik hodin, ale každého nezajímají podrobnosti. Bude lepší toto téma rozebrat v dalších dílech naší knihy, až uskutečníme alespoň část připravených změn ve společnosti.

Souhlasím s tebou Janičko, mnoho lidí by si dnes těžko představilo, jak bude celý systém vzdělávání fungovat.

Rodina, výchova dětí je téma, které zajímá téměř každého člověka. V knihách Hovory s Bohem je mimo jiné napsáno, že děti by měli vychovávat lidé ve věku 40 až 50 let, ale rodič by měly ženy do 30ti let. Můžeš mi vysvětlit, jak to jde skloubit dohromady?

To, co říkáš, je jenom částečná pravda. Lidé se mohou dožít 200 i více let, protože jsem lidské tělo stvořil dokonale. Každá buňka se může dělit donekonečna, tedy i buňky mozkové, o kterých se ve školách učí, že odumírají od 26 let věku bez náhrady. Kdyby lidé žili v souladu s přírodními zákony, v lásce, mysleli pouze na pozitivní a příjemné věci, dělali jenom to, co opravdu chtějí a co jim přináší radost, nejedli chemicky kontaminované potraviny a nepili závadnou vodu, přiměřeně cvičili, či jinak udržovali své tělo v aktivní činnosti, mimo jiné žili ve vztahu plném duševní i fyzické lásky, tedy sexu, netrpěli by nemocemi, depresemi, neumírali by v 70 až 80 letech. Rodit děti ve věku 40 až 50 let bude brzy naprosto normální, protože stav organismu bude natolik dobrý, že nebude třeba zakládat rodinu ve věku, kdy jsou lidé ještě nezkušení a nezralí pro výchovu svých dětí.

To chápu, ale také si vzpomínám, že jste s Nealem mluvili i o jiné variantě: rodit budou mladí, tedy dvaceti až třicetiletí lidé a vychovávat budou jejich rodiče.

To je přechodné období, které bude trvat pouze tak dlouho, než se díky vám a vaší práci prodlouží lidský věk nejméně na 120 let. Ty budeš příkladem pro ostatní, protože ukážeš lidem, že i ve středním věku je možné počít, donosit a bez bolesti porodit zdravé a inteligentní dítě.

Myslela jsem, že to je naše tajemství a ty ho klidně zveřejníš v době, kdy se na mateřství teprve chystám tím, že cvičím „Tibetany“, jím zdravá a lehce stravitelná jídla, chodím na procházky, prožívám jenom samé příjemné chvíle a píšu tuto nádhernou knihu pro ostatní lidi.

Proč bychom měli tajit takovou krásnou událost, jako je tvoje mateřství? Ty sama jsi pyšná na to, že porodíš dítě v den svých 47. narozenin 6. 3. 2004 a přitom vůbec nemáš strach z komplikací

v důsledku věku. Zatím není obvyklé rodit po 40. roku věku, ale jsou výjimky. Vzpomeň si na Madonu, která porodila jedno dítě v 38 letech, druhé ve 43 a i teď se cítí mladá a plná energie. Je neustále aktivní, činorodá, má nápady, které realizuje, často se miluje a žije.

Ano, vždycky jsem obdivovala lidi, kteří bez ohledu na věk žijí naplno. Jednoho takového člověka jsem potkala ve vinném výčepu. Už jsem se o něm zmínila v první kapitole. Je to osmdesátiletý Hynek, který přinesl ukázat své fotografie z mládí i středních let. Řekla jsem, že vypadal lépe v 50ti než ve 30ti letech. Celý život byl veselý, aktivní, má rád muziku, sex, víno, sport, jedním slovem život, přestože zažil hlad, bídu, nucené práce za nacistů během 2. světové války.

Janičko, při plnění našeho poslání potkáš mnoho takových lidí. Právě díky takovým lidem jste schopni dojít k cíli. Ale to jistě víš, jinak bych si tě nevybral jako svou mesiášku a tiskovou mluvčí.

Vraťme se ještě k rodině. Ideální stav je, když se dva lidé milují, vezmou se, mají děti, které vychovají, žijí spolu v lásce až do smrti. Takto však většina lidí nežije. Většina lidí se sice zamiluje, ale to ještě není pravá duševní láska, je to jen sexuální přitažlivost, v lepším případě spojená se sympatií, přátelstvím, obohacená o společné zájmy. Po čase ale vyprchá okouzlení, ze sexu plného vášně se stane rutina, postupně je omezen na minimum, někdy zcela zmizí. Není výjimkou, že se manželé přestanou sexuálně stýkat už ve 40ti letech věku. Často pak hledají nové partnery, kteří jsou neokoukaní, vzrušují je a mají přitom pocit, že jsou lepší než ti původní. Někdy je to pravda, ale ne vždy. Lidé se ještě nenaučili hledat duševní lásku, která je jediná na celý život, protože jak už jsme uvedli, taková láska se nedá slovy ani popsat, ta se „musí“ prožít. Začne se dařit ve všech oblastech života, v práci, zdraví, komunikaci s lidmi....ne najednou ale postupně.

Mluvíš jako kniha.....chci říci jako já, Bůh všemohoucí. Nevyměníme si role v tomto rozhovoru?

Je to pro mě výzva a zároveň čest. Souhlasím, ale dočasně. Určitě přijde okamžik, kdy bude vhodnější vrátit se do původních rolí. Můžeme se tak domluvit?

Samozřejmě, vzrušuje mě představa, že ty jsi Bůh a já Janička.....vím, není to doslova, to byl vtíp. Přesto se teď budu chvíli ptát já tebe. Jak dlouho vám bude trvat, než změníte myšlení aspoň třetiny lidstva, aby nedošlo ke katastrofě?

Pokud vím, máme na to 9 let. Není to sice dlouho, ale jsem si jistá, že svůj úkol splníme s předstihem a rezervou 2 let. Mám velmi ráda sedmičky, je to moje šťastné číslo. Do sedmi let už bude planeta Země mimo nebezpečí a co více, svět bude „fungovat“ bez válek, změní se ekonomický a politický systém, zdravotnictví, školství, průmysl, vztahy v rodině a mezi lidmi.

To jsem opravdu rád, že jsi tak přesvědčena o výsledku našeho poslání. Většina lidí, kteří věří v Boha, i když jiného, si myslí, že Bůh může všechno ovlivnit, trestá hříšníky, posílá na Zemi katastrofy. Ty jsi jedna z mála lidí, kteří zcela pochopili, že jsem láska, přítel, rádce a nemanipuluji s nikým. Kdybych s vámi lidmi manipuloval, nepoznával bych přes vás sebe a vůbec by mě to netěšilo. Jedině dobrými radami mám možnost vám pomáhat zlepšovat svůj život. Většina lidí mě však neposlouchá, protože si nevěří, nebo nevěří ve mě. Jak je možné, Janičko, že ty, vychovaná jako ateista v letech komunistické diktatury, jsi tak samozřejmě pochopila, jaký doopravdy jsem?

Na to je jednoduchá odpověď. Byla a je to pro mě výhoda, že mě dosud nedeformovala žádná církev nebo náboženská sekta. Chodila jsem sice občas do kostela, ale ne v době kázání a mši, ale kvůli atmosféře a zážitku z krásné architektury a umění. Vždycky jsem měla „husí kůži“ z náboženských rituálů, modlení, zpovědí, z ukřižovaného Ježíše Krista. Po sametové revoluci v roce 1989 jsem se začala zajímat o tzv. paranormální jevy, přenos energie, léčitelství a přírodním a alternativním způsobům léčby. Vyvolávala jsem i duchy, četla o nevysvětlitelných jevech, posmrtném životě a čím dál více jsem si uvědomovala, že existuje něco, co lze nazvat jakkoli: vesmírná energie, stvořitel, Bůh. Nebyla náhoda, že jsem právě v minulém roce začala pracovat pro firmu Biotherapy, kde jsem při šíření zdraví potkala mnoho léčitelů, jasnovidců a jiných úžasných lidí, kteří mě přivedli až ke knize Přátelství s Bohem. Jak jsem už uvedla, tuto knihu knih jsem nečetla, ale přímo prožívala o vánocích 2002. Nebudu opakovat, jak hluboce mě ovlivnila a změnila celý můj život.

Tuto knihu a předchozí 3 díly Hovorů s Bohem četly už miliony lidí na celém světě, někteří ji také tak prožívali, ale neudělali to, co ty. Začala jsi se mnou mluvit jako s přítelem a vzala osud celé planety do svých rukou. Vůbec tě neodradilo to, že jde o nadlidský úkol, dokonce jsi ho hned považovala za lehký jako hračka. Kde se v tobě vzala ta síla a odvaha?

Každé slovo v knihách Hovory s Bohem a Přátelství s Bohem vnímám jako svou i všeobecnou pravdu. Nikdy jsem nebyla lhostejná k problémům lidstva a planety Země. Hned jsem pochopila, že VŠE lze změnit, když změníme myšlení, tedy záchrana planety je reálná. Zvláště v poslední době se neustále přesvědčuji, jak svým laskavým, milým chováním a jednáním dokážu měnit k nepoznání své známé, přátele i lidi, které vidím poprvé. Jak se lidem, kteří se ztotožní s našimi myšlenkami a začnou je aplikovat v praxi, začíná dařit v podnikání, lásce, zdraví atd. Jsou usměvaví a nepřipouštějí si starosti, přestože ještě nemají vše, po čem touží. Důležité je, že si věří a postupně dosáhnou všeho, co chtějí.

Je zajímavé, že v tvém okolí se mění nejvíce lidé, o kterých bys to nepředpokládala, a lidé, o kterých jsi věděla, že jsou nejlépe informováni a připraveni na tento úkol, se ještě „neprobudili“ a nedělají to, co jsme jim doporučili. Jak si to vysvětluješ?

Lidé jsou omezováni nejenom svým hmotným tělem, ale i výchovou v rodině a prostředím, ve kterém žijí. Navíc každý člověk reaguje jinak. Nikoho k ničemu nenutím a nepřesvědčuji o tom, že jediné my máme pravdu. Můžu jen radit a nenásilnou formou ukazovat lidem cestu. Mám radost z každého i sebemenšího úspěchu a uvědomuji si, že mnoho lidí může své názory v průběhu života měnit. Zním několik příkladů lidí, kteří s námi začali spolupracovat, uvěřili nám naše poslání, ale během několika dní se „vrátili“ do „normálních kolejí“. Dokonce jsme se setkali s lidmi, kteří byli připravováni i 10 let, ale nedokázali se smířit s tím, že nebyli vybráni Bohem jako mesiáši, a proto se rozhodli jít svou vlastní cestou. Zatím jsem se setkala s nedůvěrou i absolutní důvěrou, bezpodmínečnou láskou i neláskou, obdivem i pohrdáním. Nic mě nemůže odvrátit od poslání. Jsem odhodlána společnými silami s dalšími lidmi zachránit Zemi a nemám z ničeho strach, protože Bůh nás nikdy neopustí a nedovolí nikomu, aby nám ublížil. Jsme jeho velkou oporou tady na Zemi.

Dokázala jsi to, co jiní ne. Co bys poradila ostatním lidem?

Chci zdůraznit, že to, co prožívám, může prožít úplně každý člověk na světě, nemám žádnou protekci, nedějí se žádné zázraky. Ukazuji lidem cestu, aby změnilí svůj postoj k životu, hlavně začali milovat sami sebe, vzpomněli si, jaký úkol si na světě zvolili a tak zlepšili všechny stránky života. Není třeba se modlit, prosit Boha, aby jim seslal peníze, zdraví, lásku, štěstí. To vše už má každý, kdo tomu bezpodmínečně uvěří a začne se podle této nejvyšší představy i chovat a jednat. I já jsem procházela a stále procházím zkouškami své

absolutní víry v sebe, tedy i v Boha. Ano, pořadí je správné. Pokud nevěřím tomu, že jsem schopna dosáhnout čehokoli, nevěřím ani v Boha, který nás stvořil jako dokonalé bytosti. Pochopila jsem, že je možné změnou myšlení měnit nejenom lidi kolem sebe, ale i prostředí, ve kterém žijeme, celý svět. Není to rouhání, jak by namítala většina takzvaných věřících, protože každá duše, tedy i každý člověk se zdokonaluje a stále se přibližuje Bohu. Čím více lidí si vzpomene, tím krásnější život budeme žít na Zemi. Existují světy, kde nejsou války, lidé se kvůli svým snům a přáním nezabíjejí, neokrádají, nepodvádějí, ale všichni se milují, jsou šťastní, zdraví a mají vše, co si dokážou představit. Takový svět jsme právě teď začali vytvářet na naší planetě Zemi.

Řekla jsi to výstižně, srozumitelně a stručně. Čím dál více se mi líbí v roli toho, kdo klade otázky. Zatím jsem byl až na malé výjimky odpovídajícím. Jak se těšíš na své třetí mateřství? Co tomu řekne tvoje dospělá dcera a dospívající syn? Jak to přijmou tví rodiče?

Je pravda, že jsem o dalším mateřství neuvažovala. Důvodů bylo hned několik: vyšší věk, obava z možných komplikací, velké pracovní nasazení, kariéra podnikatelky, ale hlavně nedostatek lásky. Moje dcera Michala mi před několika lety řekla, že by si moc přála sestřičku, nebo alespoň bratříčka. Tehdy jsem jí pochopitelně namítla, že jsem na to příliš stará. Když jsem se od tebe dověděla, že budu maminkou, vůbec mě to nepřekvapilo a jsem opravdu šťastná. Jsem si jistá, že dcera přijme novinu o narození dítěte s pochopením, možná nadšením. Syn si bude myslet, že jsem se úplně zbláznila, ale i on v důsledku dalších událostí pozná, že hranice lidských i mateřských možností nejsou omezené. Určitě bude mít svého sourozence rád, je totiž velmi citově založený, přestože to jako dospívající dovedně skrývá. Moje maminka se o mém chystaném těhotenství už dověděla a už dlouho jsem ji neviděla tak šťastnou. Tatínek si tuto novinu, že bude popáté dědečkem, vyslechl se špetkou pochyb, ale myslím, že bude pyšný na dceru, která i ve věku 47 let porodí dítě.

Jak lidé zareagují na informaci, že se nejedná o ledajaké dítě, ale že se ti narodí po 2003 letech boží syn Ježíš Kristus, který vám bude pomáhat plnit poslání zachránit Zemi?

Vím, že tato významná událost byla již mnohokrát předpovězena, takže velká část lidí ani nebude překvapena. Ostatní si jistě rádi zvyknou, protože to vzbudí vlnu lásky a dojde k urychlení změn, které jsou nezbytné pro další život na Zemi. Co lidi nejvíce překvapí, není samotný fakt znovuzrození Ježíše, ale místo narození Česká republika a 47letá matka, která není dávno panna a bude podruhé rozvedená. Ale brzo většina lidí pochopí, že to je opravdový život, jaký žije téměř každý normální člověk. Ježíš bude vyrůstat v čistém, světlém a krásném prostředí v Ráji u Prahy, který vybudujeme, bude se bavit, vzdělávat, milovat se ženami.....

Zadrž!!! Jak to myslíš „se ženami“?

Přece nepozná jenom jednu? Jak potom bude porovnávat, která je lepší, jak pozná tu pravou?

Já jen žertoval. Máš naprosto pravdu. Ty už dobře víš, že přes tebe poznávám sebe a to platí nejen ve vztahu Bůh – člověk, ale i ve vztahu člověk – člověk. Ježíš nebude hledat tu pravou lásku tak dlouho jako ty, ale několik žen pozná, aby mohl srovnávat a učit se milovat. Mladí lidé často zaměňují lásku se zamilováním a když vyprchá první okouzlení, láska zmizí, nebo se dokonce změní v nenávisť. Ty i Ježíš poznáte bezpodmínečnou lásku. Připomeneš ještě jednou, co je bezpodmínečná láska?

Je to jako ve škole, ale já jsem jako učitelka zvyklá, navíc vím, že opakování je matkou moudrosti. Bezpodmínečná láska nic a nikoho nepotřebuje, nic neočekává a na nic a nikoho nežárí.

Vím, že takovou lásku cítíš ke mně. Zatím jsi ale nenašla člověka, ke kterému bys ji také cítila. Prožila jsi několik lásek, ale zatím jsi nepotkala tu pravou. Ale kdo hledá, najde. I ty poznáš člověka, se kterým prožiješ Ráj na Zemi. Zatím ti budu muset stačit jen já.

To není málo. Co by za to dali všichni ostatní? Málokdo tvou lásku vnímá. Těším se na dobu, kdy si lidé opravdu uvědomí, kdo jsi a začnou tě milovat jako nejlepšího přítele a sami pocítí tvou bezpodmínečnou lásku jako já.

Znám málo lidí, kteří žijí v pravdě a lásce a ničeho se nebojí. Jak je možné, že tak jemná, laskavá žena nemá vůbec z ničeho strach?

Protože jsem pochopila, že strach je ta nejhorší emoce, jaká existuje. Také jsem ti Bože začala bezmezně důvěřovat a zároveň jsem uvěřila i sobě, že vše, co chci, tedy i zachránit Zemi, dokážu a nic a nikdo mi v tom nemůže zabránit. Navíc na to nejsem sama. Mám tu největší a nekrásnější lásku na světě a nejlepšího přítele – TEBE. Čeho bych se měla bát? Až většina lidí pochopí, odhodí strach jako naprosto zbytečnou emoci, která z nich dělá nesvobodné poddané, lehko ovlivnitelné a ovladatelné figurky na šachovnici života.

Přesto Janičko, v historii i českého národa je mnoho příkladů lidí, kteří žili v pravdě, hlásali pravdu, bezpodmínečně mi věřili a přesto byli upáleni, mučeni, nebo jinak popraveni či zabití. Nebojíš se, že tě potká nějaké neštěstí?

Ted', když vím, že život je nekonečný a není možné ho ničím zastavit, jen změnit formu, nemám se čeho bát. Také vím, že smrt a opuštění hmotného těla není nikdy náhoda a k čemu by byla moje smrt právě teď, kdy začínám plnit poslání, kvůli kterému jsem byla s dalšími dušemi poslána na tuto krásnou, ale zkoušenou planetu?

*Opět jsi mě odpověděla na 1*****.*

Zase mi připomínáš moji učitelkou praxi?

Proč ne? Je to krásné povolání, sice nedoceněné, ale to se brzy změní vaší zásluhou. Jak se díváš na problém s drogami?

Jsem ráda, že se mě ptáš na toto ožehavé téma. Sama jsem drogy nevyzkoušela, tedy kromě alkoholu, který konzumuji v rozumné míře. Nikdy jsem nepocítila potřebu uniknout z reality života a ničit si zdraví, dokonce jsem nezačala kouřit cigarety, přestože to byla v dobách mého dospívání móda. Moje dcera Michala se mi svěřila, že několikrát kouřila marihuanu, ale tvrdší drogy nepoužila, protože měla strach ze závislosti a zdravotních komplikací. Řekla jsem jí, že je to v pořádku, protože marihuana, česky konopí, je léčivá bylina, která v přiměřených dávkách nejen neškodí, ale prospívá lidskému organismu. Navíc její dřevnatý stonek může nahradit dřevo lesních stromů při výrobě papíru, čímž se ušetří peníze i životní prostředí zároveň. Toto téma ještě rozvineme později v kapitole o průmyslu. Syn Václav se drogám úspěšně vyhýbá, protože si váží svého zdraví a nemá potřebu unikat z reality. K tomu stačí počítačové hry, kterým věnuje dost času - podle mě více, než je nutné pro rozvoj pohotovosti, logického uvažování a paměti. Jsem přesvědčena, že se změnou myšlení lidí bude ubývat důvodů, pro které se slabší jedinci uchylují k drogám. Život na Zemi

bude připomínat život v Ráji. Proč by někdo měl zájem dostat se tamtéž pomocí zdraví ohrožujících a velmi drahých omamných látek? To souvisí i s uvědomováním si sebe sama, své duše, svého poslání. Člověk, který si vzpomene, proč je tady, nebude zatemňovat svůj mozek, naopak, bude se snažit žít v souladu s přírodou, bude pečovat o své tělo, zdraví, aby mohl svůj úkol plnit co nejlépe, aby se každým životem více a více přibližoval Bohu.